

Nr B 140

Av herr **Regnéll**, *angående vissa åtgärder för upprustning av universitet och högskolor.*

En särställning bland lärarna vid våra universitet intages av de utländska lektorerna. Dessa lärarkrafter har en avgörande betydelse för den sorts undervisning, som kan betecknas som »färdighetsövningar». Därutöver har emellertid de utländska lektorernas verksamhet som »kulturattachéer», placerade vid universiteten, visat sig synnerligen värdefull.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 104 vid 1958 års vårriksdag föreslås (s. 97) för de utländska lektorernas del, att deras tjänstgöringsskyldighet skulle utvidgas till »minst 396 timmar» per läsår. Detta skulle innebära en ökning av universitetsutredningens förslag med 48 timmar och drygt fördubbling av nuvarande tjänstgöringsskyldighet.

Av tillfrågade remissorgan har bl. a. SACO avrått från en så väsentlig höjning av den schemabundna delen av de utländska lektorernas arbete. Tydligt är att en sådan höjning måste gå ut över de utländska lektorernas enligt mångas bedömning ytterst värdefulla insats som förmedlare av allmänna kulturella kontakter mellan Sverige och deras hemland.

I sammanhanget kan också nämnas, att verksamheten som utländsk lektor i vårt land efter ett eventuellt accepterande av förslaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 104 skulle komma att ofördelaktigt skilja sig från förhållandena i våra nordiska grannländer. Slutligen kan påpekas, att det för många av de mindre ämnenas del (vissa slaviska språk, baltiska språk, finska, spanska) knappast torde vara möjligt att finna åhörare för 12 veckotimmars lektionsundervisning.

Med stöd av de anförda synpunkterna hemställs,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 104 vid 1958 års A-riksdag måtte beträffande tjänstgöringsskyldigheten för de s. k. utländska lektorerna besluta en årlig undervisningsskyldighet av maximalt 348 timmar (universitetsutredningens förslag), med möjlighet för vederbörande myndighet att reducera detta timantal med hänsyn till eventuella examinationsskyldigheter eller annan särskild omständighet.

Stockholm den 2 juli 1958

C. G. Regnéll